

POSTANOWIENIE

6 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 6 listopada 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi I. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 30 września 2021 r., VII AGa 335/20,
wydanego w sprawie z powództwa I. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ochronę praw do znaku towarowego, prawa do firmy oraz zakazanie czynów
nieuczciwej konkurencji,

**odrzuca skargę i zasądza od powódki na rzecz pozwanej
tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego skargą
2700,00 (dwa tysiące siedemset) zł z odsetkami w wysokości
odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie świadczenia
pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia
powódce odpisu postanowienia do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części (pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa,

z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem (pkt 6).

W judykaturze przyjmuje się, że wszystkie wymogi skargi wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. muszą być spełnione, aby pismo strony mogło być uznane za skargę (zob. postanowienie SN z 13 listopada 2007 r., III CNP 78/07, nie publ.). Brak któregośkolwiek z elementów konstrukcyjnych skargi jest brakiem istotnym, nieusuwalnym w postępowaniu naprawczym i powoduje jej odrzucenie *a limine* (zob. np. postanowienie SN z 18 stycznia 2006 r., III CNP 26/05, nie publ.).

Przedstawiona skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., a wada ta ma charakter nieusuwalny.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem wyroku niezgodnego z prawem (zob. m. in. postanowienia SN: z 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 141; z 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.; z 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Skarżący powinien przy tym przedstawić dowody lub inne środki uwiarygodniające jego twierdzenie (zob. m.in. postanowienia SN: z 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.; z 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biul. SN 2006, nr 6, s. 8). Tak rozumianego obowiązku skarżąca nie spełniła.

Skarżąca wskazała, że w wyniku wydania zaskarżonego wyroku poniosła szkodę w postaci bezpodstawnie uzyskanych korzyści przez pozwaną, których wydania zamierzała od niej dochodzić po wygraniu sprawy.

Szkodą majątkową w rozumieniu art. 424¹ § 1 pkt 4 k.p.c. jest każdy uszczerbek w majątku poszkodowanego; musi on mieć jednak charakter rzeczywisty, nie hipotetyczny. Zagrożenie wystąpienia szkody stwarza jedynie prawdopodobieństwo jej wystąpienia w przyszłości. Skarga o stwierdzenie

niezgodności z prawem przysługuje natomiast stronie jedynie wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem została już stronie wyrządzona szkoda.

Należy podkreślić, że okoliczność, iż wydano orzeczenie niekorzystne dla strony, nieuwzględniające jej żądania lub zajętego w sprawie stanowiska, nie jest równoznaczne z poniesieniem szkody w rozumieniu art. 424¹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nieuzyskanie przez stronę w postępowaniu sądowym oczekiwanej ochrony prawnej nie zawsze musi prowadzić do powstania uszczerbku majątkowego. Poniesienie takiego uszczerbku w związku z nieuwzględnieniem roszczenia strona powinna wykazać, czego skarżąca nie uczyniła (zob. np. postanowienia SN: z 29 czerwca 2016 r., IV CNP 2/16, nie publ.; z 5 grudnia 2016 r., I CNP 15/16 - nie publ.).

Wypada również zauważyć, że zarzuty sformułowane w skardze nie zostały umotywowane argumentami jurydycznymi uzasadniającymi stwierdzenie, że naruszenia przepisów, stanowiące podstawę skargi, doprowadziły do wydania orzeczenia, którego niezgodność z prawem miałaby charakter elementarny i oczywisty. Argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu skargi ma w istocie charakter polemiczny ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego, co jest niewystarczające do wykazania kwalifikowanej wadliwości oceny prawnej leżącej u podłoża zaskarżonego wyroku.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Grzegorz Misiurek

(A.T.)

[r.g.]